

KAPİTALİZMİN SONU

Ey inanıp güvenenler, Allah'tan çekinerek kendinizi koruyun! O'na gerçekten güveniyorsanız, kalan faiz alacaklarınızdan vazgeçin! (Bakara Suresi 2/278) Eğer vazgeçmezseniz, Allah'a yani Allah'ın kitabına karşı savaşmakta olduğunuzu bilin. Tevbe ederseniz (hatanızdan tam olarak dönerseniz), ana mallarınız sizindir; böylece ne haksızlık edersiniz ne de haksızlığa uğrarsınız. (Bakara Suresi 2/279)

Kapital, (sermaye) bir iş için ayrılmış olan para anlamında kullanılıyor. Kapitalist sistem, paraya dayalı bir sistem diye tanımlayabileceğimiz bir yapıdır. Para merkeze konulunca kapital (sermaye) sahipleri sıkıntıya girmeden sermayelerini kullanmak istiyorlar. O zaman da faiz devreye giriyor. Yani kapitalist sistem faizin hâkim olduğu bir sistem. Şu an dünyada faiz hâkim vaziyette. Gelinek noktada herkes para babalarına borçlu. Artık bu yapı devam edemeyecek hale geldi. Dolayısıyla bu balona herhangi birisinin sokacağı küçücük bir iğne gerçeği ortaya çıkaracaktır. Aslında kapitalist sistem son derece zayıf ve son derece temelsiz bir sistemdir. Ancak nasıl uyuşturucu müptelaları, alkolikler ve sigara tiryakileri içinde buldukları durumu bilmelerine rağmen bu alışkanlıklarından kurtulamıyorlarsa faizli kapitalist sistemin esirleri de bu zayıf ve temelsiz sistemden kurtulamıyor.

Avrupa'da Fransız İhtilali oldu. Fransızlar, Katolik Kilisesi'ne başkaldırdılar. 4 asra yakın bir savaş yaptılar ve sonunda başarılı oldular. Başarılı olunca yeni bir sistem kurdular. Bu yeni sistem kendi tabiatlarına uygun olmasına gayret ettikleri bir sistemdi ama Kur'an-ı Kerim gibi bir dayanakları yoktu. Kendilerine böyle bir tebliğde bulunan, Kur'an'ı anlatan kimse olmadığı için kendi el yordamları ile bir sistem oluşturdular. Oluştururken ister istemez kendi bilgi birikimlerinden yararlandılar ama kapsamlı bir tenkit yapma şansları olmadı. Ama Müslümanlardan daha iyi konumdaydılar.

Bildiğimiz gibi Allah'ın iki kitabı var. Birincisi indirdiği (Kur'an-ı Kerim) ikincisi yarattığı (tabiat). Müslümanlar Kur'an-ı Kerim'i bir tarafa bırakalı zaten uzun asırlar olmuştu. Müslümanların Kur'an'a saygıları büyük; çok güzel kaplar içerisinde muhafaza ederler, altın yazılarla yazırlar, çok kaliteli ciltlerle ciltler ve çok güzel yerlere asarlar. Ezberlerler ve çok güzel sesli hafızlar okurlar. Camilerde din görevlileri bir Fatiha Suresi'ni okumakla her şeyi kurtarırlar. Bu durumu gören halk kurtulmak bu kadar kolay ise ben istediğim her şeyi yapabilirim diye düşünüyor. Her türlü olumsuzluğu yap, bir umreye veya hacca git durumu temizlersin zihniyeti hâkim. Uydurulmuş kandil gecelerinde şunu yaparsan bu kadar sevap alırsın, hele Kadir Gecesinde yaparsan alacaklı duruma geçersin. Din böyle bir hale getirilmiş.

Kur'an-ı Kerim'de faiz haram ama Şeyhülislam Ebus-suud Efendi (Kanuni Sultan Süleyman zamanında) gibi kişilerin fetvaları ile durum farklı bir hale getirildi. Alacaklı borçluya mesela 100 altın borç verir. Sonra bir malını ona, bedeli bir yıl sonra ödenmek üzere 20 altına safar. Borçlu malı teslim aldıktan sonra üçüncü şahsa hibe ve teslim eder. Bu şahıs da onu alacaklıya hibe ve teslim eder. Bu işleme muamele-i şeri'ye (şeriata yani hukuka uydurulmuş işlem) denilirdi. Bu işleme 'caiz' demek mümkün mü? Bu işleme faizli işlem diyenler de en ağır şekilde cezalandırılıyordu. Örneğin bu işleme faiz diyen Birgili Mehmet Efendi önce sürülüyor ve bu söyleme devam etmesi durumunda idam edileceği tehdidi ile karşı karşıya kalıyordu.

1984 yılı sonu 1985 yılı başlarında kurulan faizsiz bankalar Ebus-suud Efendi'nin fetvalarını temel alarak işlem yapıyorlar. Bugün kullanılan Altın Sertifikaları Hayrettin Karman'ın Mecelle'yi delil göstererek verdiği fetvalar ile aynı sistemin bir başka versiyonu olarak ortaya koyuluyor. Oysa Mecelle kurtarsa Osmanlı'yı kurtarırdı. İşte bu tarz uygulamalar ile Osmanlı faize alıştırdı. 1840 yılında Sultan Abdülmecit zamanında çıkarılan kai-

me-i nakdiye-i mutebere %8 faizli ve 8 yıl vadeli idi. Hem de bu faiz altın faizi idi. İlk faizsiz kaimeler 1850 yılında dolaşıma çıkarılmıştır.

Ebus-suud ve benzerleri döneminde talebe soru sormaz ve ilim adamı görüş bildiremezdi. Allah'ın dini tamamen bir oyuncak haline getirilmişti ve sonunda Allah'ın verdiği ceza ile Osmanlı devre dışı kalmıştı. Osmanlı'nın düzeni yerine de Kapitalist sistem yerleşti.

Eskiden para, altın ve gümüşten üretildiği için ağırlık ve ayarı önemliydi. O konuda sarraflara güvenilir, para onlara emanet edilir ve bir belge alınırdı. Mesela Basra'da kurulan pazarlarda herkes parasını sarrafa vererek yerine çek alır ve aldığı malın bedelinin ödenmesini ona havale ederdi.

Batı'da bu işi yapanlara banker, verdikleri belgelere de banknot denirdi. Altına çevrilebildiği için çek ve banknotlara güvenilirdi. Bu güven, onların para gibi dolaşmasını sağladı.

Banknotların benimsendiğini, altının fazla talep edilmediğini gören bankerler, borç isteyenlere banknot vererek karşılığı olmayan kâğıtları piyasaya para gibi sürdü ve faiz geliri elde ettiler.

Devlete olan güvenin bankere güvenden fazla olması İngilizleri harekete geçirdi ve 1694'te Merkez Bankasını kurup altın karşılığında Sterlin bastılar. Sterlinin uluslararası kabul görmesi, İngiltere'yi dünya ekonomisinin lideri yaptı.

Zamanla Sterlinin saltanatı sarsıldı ve 1944'te Bretton Woods anlaşmalarıyla, Amerikan Doları altına çevrilebilen tek para sayıldı ve Sterlinin yerini aldı. Bir süre sonra Amerikan ekonomisi de bozuldu. Sattığı mallardan daha fazlasını almaya başlayınca dünyada dolar çoğaldı. Doları altınla değiştirenlerin de çoğalması yüzünden Amerikan altın rezervleri azalmaya başlayınca Başkan Nixon, 1971'de Doların altına çevrilebilirliğine son verdi. Böylece altına karşılık çıkarılan kâğıt para kalmadı. Bugün Doların, Euro'nun veya başka bir kâğıt paranın gerçek değeri, hurda değerinden fazla değildir. Sonradan ortaya çıkan kredi kartları ise daha değerlidir.

Mevduat kabul eden bankalar bu mevduatlara karşılık olarak Merkez Bankası'nda belirli bir miktar para ayırmak zorundalar (zorunlu karşılık, münzam karşılık). Örneğin bu oran %5 ise (bu oran Merkez Bankası tarafından kararlaştırılır) banka kendi kasasındaki paranın 20 katını piyasaya borç verir. Vadeli yatan 1.000 liranın 50 lirasını münzam karşılık olarak Merkez Bankasına yatıran banka yaklaşık olarak 20.000 lira kredi verebiliyor. Vadeli mevduatta yatan 1000 liraya %10 faiz veren banka 100 lira faiz verirken kredi olarak verdiği 20.000

liraya %12 faiz alırsa 2.400 lira faiz alıyor. Kredi kartlarında durum daha kötü. Bu kartlarla alışveriş yapılıyor ama ortada para yok. Bankalardan nakit almak ise son derece zor. EFT (elektronik fon transferi) ile hesapta olan paraları başka hesaplara aktarabilmek mümkün.

İşlerini faizli kredi ile yürüten şirketler vade sonunda kredilerini tekrar faizli kredi ile yenilemek zorunda kalıyorlar.

The Economist Dergisinin yayınladığı, Rakamlarla Dünya Cep Rehberi 2017'den bazı bilgiler aktaralım.

2014 yılı en yüksek dış borç (milyar dolar) (burada köklü geçmişe sahip gelişmiş ülkeler hariç tutulmuş) listesi:

Çin 959.5- Rusya 599.1- Brezilya 556.9- Singapur 467.6- Hindistan 463.2- Meksika 432.6- Türkiye 408.2

2014 yılı hane halkı borcu (net harcanabilir gelir %'si olarak)

Danimarka 304.9- Hollanda 273.6- Norveç 224.3- İrlanda 207.4- Avustralya 205.5- İsviçre 197.9 -İsveç 173.4- Kanada 166.4

Müreffeh yaşayan ülkelerin borçluluk oranları bu yaşam tarzının sürdürülebilirliğini sorguluyor.

Bugün yediğimiz, içtiğimiz, kullandığımız her ürün faizli sistemin bir parçası. %10 ile kredi kullanan bir elma bahçesi sahibi ürününe %15 fark koymak zorunda. Çünkü faizli kredi zamanında ödeniyor ama elmanın parasının ne zaman döneceği belli değil. Aynı elmayı bahçeden alıp İstanbul'a getiren nakliye firmasının da faizli borcu var. Aynı maliyeti o da yüklüyor. Toptancılığı yapan kişinin de faizli kredi borcu var, manavın da faizli kredi borcu var. Böylece her aşamada faizli kredinin maliyeti elmanın fiyatına ekleniyor ve sonuçta 5 lira verip aldığımız bir kilo elmanın 2.5 lirası faize gidiyor (%50). Buna maliyet enflasyonu deniliyor.

Günümüzde tüm devletler borçlu. Bugün gelinen noktada hane halkı, şirketler ve devletler özetle herkes borçlu. Peki kim alacaklı? Neticede bankaların sahipleri var. İşte dünyayı yönlendiren bu 3-5 tane para babası. Peki para ne? Hurda değeri olan bir kâğıt, hatta

elektronik ortamda sadece birtakım rakamlar. Büyük bir psikolojik baskı ile değeri olmayan bu para birimlerinin değerleri yükseltip alçaltılıyor. Arkasında çok güçlü bir siyasi iradenin olduğu Türkiye bu sistemi çok kısa bir süre içerisinde çökertebilir. Çünkü ortada para diye bir şey yok. Ama insanlar tıpkı bir uyuşturucu müptelası gibi buna müptela olmuşlar. Borçlu devletler borçlarını ödeyebilmek için sürekli vatandaşlarına vergi yüklüyorlar. Vatandaşın bırakın kazandığını ilerde kazanacağından bile vergi alıyorlar. Çünkü artan faiz giderlerini ödemenin başka yolu yok. Kendi mal varlığına göre çok küçük miktarlarda kredi kullanan şirketler bile bu yüke dayanamayıp batıyorlar. Faizli kredi küçük kanserli bir hücrenin koskoca bir vücut etkilemesi gibi herkesi yok ediyor.

Peki alternatif ne? **Ey inanıp güvenenler, Allah'tan çekinerek kendinizi koruyun! O'na gerçekten güveniyorsanız, kalan faiz alacaklarınızdan vazgeçin!** (Bakara Suresi 2/278) **Eğer vazgeçmezseniz, Allah'a yani Allah'ın kitabına karşı savaşmakta olduğunuzu bilin. Tevbe ederseniz (hatanızdan tam olarak dönerseniz), ana mallarınız sizindir; böylece ne haksızlık edersiniz ne de haksızlığa uğrarsınız.** (Bakara Suresi 2/279) Yani faizli sistemi bırakmak.

Faiz insanların kısa süreli ihtiyaçlarını karşıladığı için çok cazip geliyor. Tıpkı hırsızlık gibi. O an ihtiyacını karşılayıp işini görüyorsun. Kur'an-ı Kerim bize ekonominin faize değil sadakaya dayalı olmasını şart koşuyor. Sadaka iki alt başlık altında incelenebilir:

1) Zekat 2) Sadaka. Sadakayı veren mümin ise o hem zekat hem sadakadır. Eğer mümin değilse sadece sadakadır. Sadaka kelime kökü olarak sadakattan yani bağlılıktan gelir. Mümin, Allah'ın emrine sadakat gösterir. Böyle yürüyen işlere Allah destek verir ve geliştirir. Müminin verdiği sadakalar onun gönlünü temizleyip arıtarak Allah ile alakasını geliştirir. Gelişmenin adı zekattır. Zekat gelişme manasına gelir. Bu gelişme müminin hem dünya hem ahret hayatına yarar. Mümin olmayanın

verdiği sadaka ise sadece onun dünya hayatına yarar.

Bu yüzden Kur'an-ı Kerim'de devletin topladığı verginin adına sadaka denir. Geleneksel anlayış Kur'an'dan ayrıldığı için bu terimler anlamını kaybetmiştir.

Allah Tevbe Suresi 103. ayette **Mallarından sadaka al; böylece onları arındırmış ve geliştirmiş olursun. Onlara sürekli destek ol, senin desteğin onları rahatlatır. Her şeyi dinleyen ve bilen Allah'tır** buyurmaktadır. Bu ayette geçen "onlar" tabirini anlayabilmek için surenin 38. ayetinden itibaren dikkatle okumamız gerekir. Tevbe Suresi Tebuk Savaşı esnasında inmiş bir suredir. Çok sıcak olan çöl ortamında ve Bizans ordusuna karşı çıkılacak seferde Medine'de huzursuzluk hâkim idi. İnanan ve inanmayan herkes tedirgindi. Bu ortamda 17-18 gün yol gidilecekti ve bu yolculuğun sonunda onları Bizans ordusu bekliyordu. Orada yaşanan sıkıntılara dair inen ayetlerde Müslümanlara, inanan-inanmayan herkese, samimi Müslümanlara, münafıklara ve onların tavırlarına, bedevilere, müminlere-kafire-münafıklara, suçlarını itiraf edenlere eleştirileri görebiliyoruz. İşte bahse konu olan herkes 103. ayette "onlar" olarak karşımıza çıkıyor.

Sadaka, vatandaşın devlete bağlılığını gösteren vergidir. Sadaka, günümüzde anlaşıldığı haliyle sadece fakir-fukaraya verilen ufak tefek paralar değildir surenin ilgili ayetlerinde bahsedildiği gibi tüm vatandaşları kapsamaktadır.

Peki bu toplanacak olan sadakaların (vergilerin) harcama kalemleri nelerdir? Cevabı yine Tevbe Suresinin 60. ayetinde bulabiliyoruz:

Zekatlar (Sadakalar) sadece fakirler, çaresizler, bu işte çalışanlar ve kalpleri ısındırılanlar içindir. Bir de esirler, borçlular, Allah yolunda çalışanlar ve yolda kalanlar uğrunda harcanır. Bunlar Allah tarafından farz kılınmıştır. Allah bilir, doğru kararlar verir. (Tevbe Suresi 60)

Ayetin ifade tarzı, bahsi geçen sekiz sınıfın ikiye bö-

lünmesini gerektirir. Birinci bölümde fakirler, miskinler (hasta,sakat, yaşlı ve işsiz gibi çaresiz kalmış herkes bu konuma girer), sadaka işinde çalışanlar (vergi memurları)ve gönülleri (İslam'a ısındırılanlar yer almaktadır. Sadakanın (verginin) bir kısmı bunlara hibe edilir. Sadakaların (vergilerin) bir kısmının da esirlere,borçlulara,savunmaya ve yolculara (ulaşım) harcanmak üzere ayrılması ve bir fon oluşturulması emredilmektedir.

Enam Suresi 160. ayette **Kim bir iyilikle gelirse ona, on katı verilir. Kim de kötülükle gelirse sadece bir katı ile cezalandırılır. Kimseye haksızlık yapılmaz** buyrulmaktadır. Bu ayetten yola çıkarak hasat zamanı toplanan tarım mahsullerinden %10 oranında zekat alınır (öşür vergisi).Ticarette risk fazla olduğu için bu oran %2.5 olarak hesaplanmaktadır.

Bu oranlar Kur'an'a göre ürünün veya ticari malın tamamı yerine geçer. Vatandaş ürününün veya ticari malının tümünü vergi olarak veriyorsa devlet başka talepte bulunamaz. Sadaka dışında devletin vatandaşından alacağı başka bir şey olmadığı için vatandaşta büyük bir güven vardır.

Osmanlı döneminde Kudüs'te yaşayan Ermeniler padişaha şikayette bulunmuşlar. Bu şikayete göre vergi memurları onlardan ekstra vergi istemişler. Ermeniler bu vergini fazla olduğunu söyleyip itiraz etmişler. Halife Ömer Kudüs'e girdiği zaman atalarımızla sözleşme yapmış biz bundan başka vergi vermeyiz demişler.Cevaben kaç asır sonra bile vergi memurlarına Hazreti Ömer'in aldığından daha fazla vergi alamayacakları yazısı gitmiş. Bugün her dakika vergi oranları değiştiriliyor. Ekonomi bu şekilde yürümez. Biz bütün dünyaya bu ekonomik yapıyı anlatmak zorundayız. Bu sistemde faiz devreye girmeyecek ve dolayısıyla fiyat artışları olmayacak. İşçi-memur kölelik sisteminde çalışmayacak. Günümüzde herkes iyi bir maaş ile çalışmak ve emekli olabilmek için okuyor. Emeklilik insan hayatından çıkmalı. İşçi sigortaları olmamalı. Dağdaki çobanın bu memlekete bir faydası yok mu? Niçin bu sistemden faydalanamıyor? Herkes onların ürettiği ürünleri organik diye alıyor. Niçin onlar sigortalı sayılmıyor? İşte bu vatandaşlar da oluşturulacak fonlardan istifade edecekler.

Devlet Planlama Teşkilatı DPT'nin yaptığı çalışmalara göre Türkiye'de zekat potansiyeli mevcut devlet bütçesinin 4 katına kadar çıkabiliyor. Zekat oranları ile kimse oynayamaz. Herkes kendi oranını bilir.

Zekat üretimden verilir. Oturulan evden, binilen araçtan verilmmez. Bu tür uygulamalar ile yaşama hakkı halkın elinden alınıyor.

Bahsettiğimiz ekonomik yapıyı geleneksel anlayışta bulmak mümkün değil.

Kur'an'a göre Müslim vatandaş da gayrimüslim vatandaş da aynı vergiyi verir. Cizye (baş vergisi) gibi vergiler Kur'ânî değildir. Bakara Suresi 256. ayet bize **Dinde zorlama olamaz** buyurmaktadır. Peki bu cizye vergisi baskı değil mi? Vergiden kurtulmak için Müslüman olmaya zorlamak Kur'ânî bir yaklaşım değildir.

Bakara Suresi 256. ayet bize Dinde zorlama olamaz buyurmaktadır. Peki bu cizye vergisi baskı değil mi? Vergiden kurtulmak için Müslüman olmaya zorlamak Kur'ânî bir yaklaşım değil.

Faiz bütün dünyayı kendisine köle yaptı. Devletler, kurumlar ve insanlar köle oldu. "Borç yiğidin kamçısıdır" sözü geçerli değildir. Borç yiğidi köle yapar. Günümüzde herkes olmayan bir paranın kölesi olmuş durumdadır.

Allah, Rum Suresi 39. ayette **İnsanların malları içinde artsın diye verdiğiniz faizli borç Allah'ın yanında artmaz. Allah'ın rızasını isteyerek verdiğiniz zekâta gelince; mallarını kat kat artıranlar zekât verenler-**

dir buyurmaktadır. İhtiyacı olmayan kişi borç almaz. İhtiyacı olmayan kişiye sadaka da verilmez. Yani faizli borç da sadaka da ihtiyaç karşılar. Faizli borç fazlasıyla geri alındığı için kişiyi zora sokar. Faizli borç insanı ekonominin dışına çeker. Kur'an'ın bize anlattığı ekonomik sistem güven ve tatmin ortamının oluşmasını temin eder. İnsanlar alacaklarını alacağından emin olur. O zaman veresiye mal satmaktan korkmaz. Böyle bir ekonomiye dünyanın her yerinden mal gelir. Ayetin bize söylediği gibi Allah faizli borç ile artan malı helal kabul etmiyor.

Verilen sadakalar (vergiler) ile askeri harcamalar yapılır, güvenlik temin edilir, sıkıntılı esnafın borçları ödenir, sıkıntı altındaki yerli yabancı herkesin ihtiyacı karşılanır, işsizlere yardım edilir, insanların arasındaki ihtilaflar çözülür, vergi memurları maaşlarını alır. Böylece rahat üretim olur, finansman maliyeti ortadan kalır, ürünler ucuzlar, ihracat artar ve kazançlar artar.

Uydurulmuş Sistem, Osmanlı ile bitmişti şimdi de onun yerine ikame edilen kapitalist sistem bitti. Allah'ın indirdiği din ile mevcut sıkıntılar karşısında tüm insanlığa çözümler sunmak lazım. İnsanlar devletten vergi kaçırmak, devletler ise vergileri arttırmak peşinde. Tüm dünya sıkıntı içerisinde. Bu sistem insanları köleleştiriyor. Biz Kur'an-ı Kerim ile bütün dünyaya çıkış yolunu göstermek zorundayız. Bu vesile ile Allah'ın dinini bütün dünyaya tebliğ etmek zorundayız. Allah bizlere bunu nasip etsin.